

Orbán a történelemben

2016 szeptember 10. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

4

Átlag: 4 (1 szavazat)

Mérték

A baloldal legújabb hisztije: Orbán Viktor bekerült a történelemkönyvbe.

A hvg cikke szerint: „a miniszterelnök háromszor is szerepel az új, nyolcadikos történelemtankönyvben... Gyurcsány Ferenc is bekerült, de abban nincs sok köszönet.” (Megjegyzem, Gyurcsány kormányzásában sem volt sok köszönet, de most nem ez a témánk.)

Történelmi töltelékek

Történelemkönyvben felbukkanó Orbánról szóló megrázó hírt a Kiskunhír röpítette világgá, képeket is mutogatva a kötetben, ha valaki nem hinné el. A Heti Világgazdaság még azt is kiderítette, hogy az új Horváth-Istvánovity féle könyvben való a Kiskunhír képei. „A tankönyv szerepel a tankönyvjegyzékben, rendelhet?, és mivel a nyolcadikosok választéka csak két tankönyvben áll, elég sokan fognak ebb?l a könyvben tanulni” – f?zi hozzá a szerz?.

Az én fiam, a tizenkettedik osztályos (Boronkai-Kaposi-Katona-Száray-féle) történelemkönyvr?l lelkesedett éppen ma, s láss csodát, **abban is szerepel Orbán Viktor**. Meg valószínűleg mindenféle történelemkönyvben szerepel, ami az ezredforduló hazai eseményeit próbálja összefoglalni.

Nem nagy ügy. Tudom, hogy nem az. Az egyikben még én is benne vagyok, pedig sem államtitkár nem voltam, soha, pláne nem miniszterelnök, a rák ellenszerét sem találtam föl, (ezért kicsit szégyellem is magam...), de még egy jó bonmot-val sem járultam hozzá hazánk újabb kori kultúrtörténetének virágba borulásához. (Ja, de. Azzal igen. Viszont nem azzal kerültem be a 20. század képes történetébe...)

Szóval nem nagy ügy. A történelemkönyvek telis-tele vannak tölteléktárgyakkal. Olyan alakokkal, akik véletlenül éppen ott voltak, ahol az események s?r?s?dni kezdtek, aztán valahogy rájuk ragadt a történelem. Nézzük csak meg a Wikipédián, mit csinált a forradalmi id?k jeles h?se, minden tizenkilencedik századot feldolgozó történelemkönyv nélkülözhetetlen szerepl?je, Lovassy László! Nézzünk csak utána, minek köszönheti hírnevét, Fels?büki Nagy Pál! Kutassuk meg kicsit, mi a fenével járult hozzá a történelem kerekének el?relendítéséhez Vértessy Mihály, akinek még szobrot is emelt a felettébb hálás békésszentandrás utókor!

Nem folytatom. A történelemkönyvek telis-tele vannak mindenféle nélkülözhetetlen mellékszerepl?kkel, akik személyes felbukkanásukkal a jeles id?k jeles tömegeit hivatottak illusztrálni.

Méltók és méltatlanok

Más a helyzet, mondjuk egy miniszterelnökkel. Az országok vezetői, mondhatnánk, hivatali kötelességük teljesítése során, mintegy mellékesen bekerülnek a történelemben. **Vannak, akikr?l egyszer?en csak azért ír a történelem, hogy ki lehessen tölteni az id?szalagot**. Mégis hülyén mutatna, ha kihagynának néhány uralkodót, miniszterelnököt. El?bb utóbb úgy nézne ki a magyar történelem, mint az ókori Egyiptom kétségbeejt?en hiányos kronológiája. A Nílus népe ugyanis lelkiismeretesen levakarta a méltatlan el?döket a feliratokról.

Aztán vannak, akiket egyszer?en az tesz történelmi alakká, hogy meglehetősen állhatatossággal vetik bele magukat az események sodrásába. Míg történelem mikroszerepl?i, akikr?l imént írtam, hamar megunják a közéleti hepciáskodást, elmennek inkább gyereket csinálni, sövényt nyírni, meg sárga csekket fizetni (végül is olyan mindegy, mibe kerül bele az ember...), addig az aktivisták szent megszállottsággal vívják politikai csatáikat. És sokan, már ett?l történelmi alakká válnak. Úgy t?nik, Kleió, a történetírás múzsája szereti kitaró udvarlóiit.

És ezen a ponton hadd tegyek egy aprócska megjegyzést: Orbán Vikornak, ha másért nem is volna, önmagában **azért is helye van az ezredforduló évtizedeit feldolgozó történelemkönyvekben, mert ott volt. Mindig**. A rendszerváltást megelőző évekt?l napjainkig újra és újra belevetette magát a politikai küzdelmekbe. Hol sikeresen, hol sikertelenül, de minduntalan megújuló energiával. És akkor még nem is kellett arról beszélnünk, hogy immáron háromszor is betöltötte a miniszterelnöki posztot.

A jelen és a történelem

Kormányzásának jelent?ségér?l viszont nem kell sokat beszélni. Er?s szereptévesztés lenne a történelem, azaz a jöv? történészeinek néz?pontjaiból értelmezni a jelent. A történelem ugyanis nem az események, a népek, s a szellemi, vagy politikai vezetőik tetteinek sora, **hanem egy történet arról, hogy hogyan látjuk a múltat**. A történelmi narratíva nem maga a valóság, hanem csupán a hajdani valóság utólag megkonstruált képe. Egyszer?en

azért, mert a forrásokban megörzött sok különálló résztörténet egybekapcsolása, egyetlen összefüggő történetté formálása pusztán a történetíró alkotó munkájának az eredménye. Ugyanannak az eseménynek már megtörténte idején is többféle értelmezése lehet. S így egy-egy személy, vagy esemény jelentősége a nagyon is különböző értelmezésekben elfoglalt helyével együtt változik.

A Valóság legmélyebb tisztelete című írásában Hans Kellner azt állítja, hogy múltban „...*nincs rendbetételre váró történet; legyen szó bármilyen történetről, az csak az elmékedés aktusából alakulhat ki.*” A történelem tényei nem adottak, hanem sokkal inkább a kulturális környezetből származó hagyományok. Roland Barthes A történelem diskurzusa című írásában hasonló eredményre jutott: „*a feljegyzés a jelentésből fakad, de... csak az lehet jelentés, ami méltó az emlékezetre, vagyis méltó arra, hogy feljegyezzék*”. Azaz a forrás, a történelmi dokumentum csak az adott kulturális közegben értelmezhető, és ezért a történelmi tény mindig csak utólag kap történelmi jelentőséget, s épp azáltal kapja ezt meg, hogy a történész felhasználja.

Most – tekintve, hogy jelenkorunkról beszélünk, s annak értelmezése a politikai székértáborharcnak megfelelően eleve nem egységes – a történelem annyit tehet, hogy különösebb értelmezés nélkül feljegyi a jelentésnek tényleg személyeket, eseményeket. De ezt meg is kell tennie. Mert hát, lássuk be, akár híveinek, akár ellenfeleinek szemével tekintünk Orbánra, akár haladónak, akár visszahúzóknak tartja tetteit a pártos közvélemény, akár államférfinek, akár szélhámosnak gondolja őket a megosztott jelen, **korunkban betöltött, meghatározó szerepét nem lehet vitatni.** És ez már önmagában is feljegyzésre méltó. Hogy miféle narratívát rak majd össze tetteiből egy száz év múlva alkotó történész, az nem a mi dolgunk. Abban azonban biztosak lehetünk: nehéz lenne kihagyni őket az ezredforduló hazai históriájából.

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következő címen: <https://twitter.com/syracuse73>, illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin működését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló

